

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะผสมผสานแนวคิดทางภาษาศาสตร์ในบทเรียนเรื่อง " ประโยค " วิชาหลักภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และรวบรวมความคิดเห็นตลอดจนข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อเป็นแนวทางในการผสมผสานภาษาศาสตร์ในวิชาหลักภาษาไทยต่อไป

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้มาจาก

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทพศิลา จำนวน 159 คน ซึ่งใช้ในการทดลองหาค่าระดับความยากและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ประกอบการวิจัย
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสายน้ำผึ้ง จำนวน 184 คน ซึ่งใช้ในการทดลองหาความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบและในการทดลองใช้บทเรียน

ผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในวิชาภาษาไทยและมีความรู้ในวิชาภาษาศาสตร์เป็นอย่างดี ได้แก่

1. ศาสตราจารย์พิเศษ ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ
2. รองศาสตราจารย์ชอนกลิ่น พิเศษสกุลกิจ แห่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตปทุมวัน
3. อาจารย์บุญชูชื่น ทองอยู่ แห่งหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวง - ศึกษาธิการ

4. อาจารย์ประภา สุชีนัย แห่งหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ
5. อาจารย์บุญนำ บุญเสิร์ฐ แห่งหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ
6. อาจารย์ประสิทธิ์ กายักษ์กลอน แห่งคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย-
รามคำแหง
7. อาจารย์พัชนี โชคิกเสถียร แห่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒวิทยาเขต -
ปทุมวัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. แบบทดสอบก่อนเรียนบทเรียนและหลังเรียนบทเรียน ซึ่งเป็นข้อสอบแบบ
ปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ
2. บทเรียนเรื่อง " ประโยค " ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยผสมผสานแนวคิดทาง
ภาษาศาสตร์ ซึ่งประกอบไปด้วยจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหาบทเรียน และแบบฝึกหัด
บทเรียนที่สร้างขึ้นนี้แบ่งออกเป็น 4 บท
3. แบบสอบถามแบบปลายเปิดเพื่อทราบความคิดเห็นของนักเรียน
4. แบบสอบถามแบบปลายเปิดเพื่อทราบความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ

ผู้ทรงคุณวุฒิ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ประโยคตามแนวทฤษฎีปัวรวรต แล้วสร้างแบบ
ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนและหลังเรียนบทเรียน
2. นำแบบทดสอบไปทดสอบนักเรียนเพื่อวิเคราะห์หาค่าระดับความยากและ
อำนาจจำแนก ตลอดจนหาค่าความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบนั้น

3. สร้างบทเรียนเรื่อง " ประโยค " สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งประกอบด้วยแนวความคิดทั้งการวิเคราะห์แบบทฤษฎีปวีร์รตและตามแบบแนวความคิดของ พระยาอุปกิตศิลปสาร ซึ่งนักเรียนได้เคยเรียนมาแล้ว

4. นำบทเรียนและแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากร ตามลำดับดังนี้

4.1 การทดลองชั้น 1 คน 1 ครั้งแล้วแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่อง

4.2 การทดลองชั้นกลุ่มเล็ก 10 คน 1 ครั้ง แล้วแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่อง

4.3 การทดลองขั้นสุดท้ายกับนักเรียนจำนวน 40 คน 1 ครั้ง

5. วิเคราะห์หาความมีนัยสำคัญของผลการทดลองว่าคะแนนการทำแบบทดสอบ หลังเรียนบทเรียนแตกต่างจากคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนเรียนบทเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

6. สรุปความคิดเห็นของนักเรียนจากแบบสอบถามแบบปลายเปิด

7. นำบทเรียนที่ผ่านการทดลองแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา เพื่อให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย

จากการทดลองปรากฏว่า การทดสอบก่อนเรียนบทเรียน นักเรียนทำแบบทดสอบได้คะแนนคิดเป็นร้อยละ 50.19 เมื่อได้เรียนแล้ว นักเรียนทำแบบทดสอบชุดเดิมอีกครั้งหนึ่งได้คะแนนคิดเป็นร้อยละ 78.88 เปรียบเทียบผลของคะแนนก่อนเรียนบทเรียนและหลังเรียนบทเรียน นักเรียนมีคะแนนความก้าวหน้าคิดเป็นร้อยละ 28.69 คะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบก่อนเรียนบทเรียนและหลังเรียนบทเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ

เมื่อพิจารณาจากเกณฑ์ที่ตั้งไว้ว่านักเรียนจะสามารถทำคะแนนได้ในเกณฑ์ 80/80 ปรากฏว่านักเรียนทำคะแนนทดสอบหลังเรียนบทเรียนไคร้อยละ 78.88 และทำคะแนนจากแบบฝึกหัดระหว่างเรียนบทเรียนไคร้อยละ 78.13 ซึ่งใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

จากการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนหลังจากการทดลอง นักเรียนส่วนใหญ่จะมีปัญหาในด้านการจำชื่อและชนิดของประโยคไม่ได้ และเกิดความสับสนระหว่างแนวคิดทางภาษาศาสตร์และแนวคิดตามแบบที่เคยได้เรียนมา นักเรียนบางส่วนเห็นว่าการแสดงโครงสร้างของประโยคด้วยวิธีการตามแนวคิดของทฤษฎีปวีรรต ทำให้เข้าใจเรื่อง "ประโยค" ได้ดีขึ้น

จากการนำบทเรียนไปให้ครูทรงคุณวุฒิให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ปรากฏว่า 5 ใน 7 ท่าน เห็นว่าบทเรียนที่ผสมผสานแนวคิดทางภาษาศาสตร์นี้มีคุณภาพพอที่จะนำไปใช้ประกอบการสอนวิชาหลักภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้ ส่วนอีก 2 ท่าน มีความเห็นว่าบทเรียนที่ผสมผสานแนวคิดทางภาษาศาสตร์นั้น ยากแก่การเข้าใจและไม่เหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของนักเรียนในระดับนี้

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรทำคะแนนทดสอบหลังเรียนบทเรียนแตกต่างจากคะแนนทดสอบก่อนเรียนบทเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเมื่อได้มีการผสมผสานแนวคิดทางภาษาศาสตร์เข้าไปในบทเรียนเรื่อง " ประโยค " ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จะทำให้นักเรียนมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องนี้มากขึ้นกว่าเดิม และจากความคิดเห็นในแบบสอบถามแบบปลายเปิดที่ผู้วิจัยสอบถามนักเรียนหลังจากการทดลองก็ปรากฏว่านักเรียนส่วนหนึ่งมีความเห็นว่าการแสดงโครงสร้างของประโยคด้วยแนวคิดของ

ทฤษฎีปริวรรต ทำให้เข้าใจเรื่องประโยคคี่ขึ้น

นักเรียนทำคะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียนบทเรียนและจากแบบฝึกหัดในบทเรียนได้ 78.88 / 78.13 ซึ่งไม่ถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้ อาจจะเป็นเพราะนักเรียนเกิดความสับสนในแนวคิดทางไวยากรณ์ เพราะในช่วงที่ทดลองเป็นระยะเวลาที่นักเรียนได้เรียนวิชา - หลักภาษาไทยตามที่ไ้มังคับไว้ในหลักสูตรจบลงแล้ว และระยะเวลาในการทดลองสอนมีน้อย นักเรียนจะต้องเตรียมตัวทบทวนบทเรียนเพื่อสอบประจำภาค จึงทำให้ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง

เมื่อนำผลการวิจัยมาพิจารณาประกอบกับความคิดเห็นส่วนใหญ่ของผู้ทรงคุณวุฒิที่เห็นว่าบทเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้มีคุณภาพพอที่จะนำไปใช้ได้ จึงกล่าวได้ว่ากรมสมณสถานภาษาศาสตร์ในบทเรียนวิชาหลักภาษาไทยนั้น สามารถนำไปใช้ประกอบการสอนวิชาหลัก - ภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการวิเคราะห์ประโยค สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้เป็นอย่างดี

ข้อสังเกตจากการวิจัย

1. ช่วงระยะเวลาที่ผู้วิจัยทำการทดลอง เป็นระยะเวลาใกล้เคียงประจำภาคปลาย ซึ่งนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำเป็นต้องเตรียมตัวสอบเรียนต่ออีกค่าย จึงทำให้ความสนใจที่มีต่อการทดลองอยู่ในระดับต่ำ
2. กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้เคยเรียนวิชาหลักภาษาไทย เรื่อง " ประโยค " จากผู้วิจัยในภาคเรียนที่ผ่านมาซึ่งได้สอนตามหลักสูตร เมื่อรับการสอนเรื่องเดียวกันในแนวคิดที่ต่างออกไป จึงทำให้นักเรียนบางส่วนเกิดความสับสนขึ้นในระยะแรก ๆ แต่ในระยะหลังก็เข้าใจดีขึ้น
3. การผสมผสานความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์โครงสร้างของประโยคตามแนวคิดของทฤษฎีปริวรรตในบทเรียนวิชาหลักภาษาไทยนั้น เป็นสิ่งที่ครูสามารถทำได้ เพราะนักเรียนได้แสดงว่ามีความรู้ความเข้าใจในเรื่องประโยคคี่ขึ้นทั้งจากผลการทดลองและจากการตอบแบบสอบถามหลังการทดลอง

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้ที่จะทำการวิจัยต่อไปควรจะได้มีการนำเอาทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ในแนวอื่น ๆ มาสร้างเป็นบทเรียนประกอบการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายต่อไป เพราะจะเป็นการนำแนวคิดที่นักภาษาศาสตร์ได้ค้นคว้าทดลองมาเผยแพร่ให้ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยนำไปดัดแปลงใช้ประกอบการสอนได้
2. ครูผู้สอนวิชาหลักภาษาไทย ควรนำแนวคิดในการศึกษาภาษาหลาย ๆ แนวคิด มาใช้ในการสอน เพื่อให้นักเรียนไม่รู้สึกจำเจอยู่กับแนวคิดเดิมเพียงอย่างเดียว การใช้ความรู้ทางวิชาภาษาศาสตร์จะช่วยให้การศึกษาวิชาหลักภาษาไทยได้รับประโยชน์มากยิ่งขึ้น
3. จาก ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิท่านหนึ่งซึ่ง เป็นศึกษานิเทศก์ ภาควิชา - ภาษาไทย ยืนยันให้ได้ว่า การสอนหลักภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้นมีปัญหามาก นอกจากนักเรียนจะไม่ใคร่สนใจแล้ว ยังมีความสับสน ไขว้เขวและมองไม่เห็นประโยชน์ในการเรียน ผู้วิจัยจึงเห็นว่าเป็นการสมควรที่กระทรวงศึกษาธิการจะได้พิจารณาปรับปรุงหลักสูตรและตำราเรียนวิชาหลักภาษาไทยเสียใหม่จนกว่าปัญหาคำนี้อจะลดน้อยลงหรือหมดไปในที่สุด